

3229 31. Jan 1891: 2. Beh. af Lovf. om Ophæv. af Indførselstold paa Raafucker m. m. 3230

mindes ogsaa før Jul, hvorledes det ærede Medlem udtalte sig mod en Forøgelse af de indirekte Skatter, da dette Forslag var til første Behandling. Han motiverede det med, at denne Stat var ufristelig, fordi den var uretfærdig; men saa kan jeg heller ikke begribe, at det ærede Medlem kan gaa med til at foreslaa 7,740,000 Kr. mere i Stat paa Basis af det ufristelige (Vjerre: Anvendelsen er ufristelig!) Sa Hensigten helligere Midlet, mener vel det ærede Medlem, men det hører ikke til den Kristendom, jeg betender mig til, men til Katolikernes Religion. Det var navnlig de Bemærkninger, jeg ikke kunde modstaa Lyften til at fremsføre, og der kunde ogsaa være mere, men da jeg ikke ønsker at forlænge denne Debat, skal jeg slutte, idet jeg fastholder, at naar ærede Medlemmer ville bebrejde os, at vi have stiftet Standpunkt, vil det ikke være af Vejen, at vi læse lidt op for de Herrer om, hvorledes de have kunnet slaa Kolbatter, som om de konkurrerede til den store Medalje.

Sammerich: Jeg skal ikke lægge meget Beslag paa Tingets Tid, men søge at fatte mig i Korthed, som er nødvendig ved dette Lovforslags Behandling, hvis der skal komme noget ud af det. Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi det, naar der er Tale om Sukkertolden, ikke kan undgaa, at den kommer til at røre ved Sukkerindustrien, som jeg har en stor Interesse for, ikke alene fordi jeg repræsenterer en Kreds, for hvilken den har stor Betydning, men ogsaa fordi jeg tror, at det er en sund og god Industri. Da denne Sag første Gang var til Behandling, vilde jeg have taget Ordet for at udtale mig mod Lovforslaget, saaledes som det forelaa, saalænge det ikke tog mere Hensyn til Sukkerindustrien, end det den Gang gjorde. Smidlerid udtalte allerede en af de ærede Forslagsstillere den Gang, at der var en Balance i Lovforslaget, som maatte udfyldes, og jeg mente da, det var rigtig at vente for at se, hvorledes den blev udfyldt. Jeg kan nu ikke se andet, end at Forslaget, saaledes som det foreligger, er blevet forbedret, der er ikke Tvivl om, at der i det hele og store er holdt en delvis stærkende Haand over Sukkerindustrien, saaledes som Forslaget nu er affattet. Men paa den anden Side kan jeg ikke se andet, end at

Sukkerindustrien dog vedblivende er noget ringere stillet, end den burde være. Naar det ærede Medlem fra Beddytredsen (Tauber) derhos udtalte, at vi staa lige overfor en ny Bestyttelse paa denne Industri, maag jeg modsige ham deri. At det ikke er Tilfældet lige overfor Raffinadebestyttelsen, har den ærede Ordfører vistnok tilstrækkelig paavist, men han mente jo ogsaa særlig, at vi med Hensyn til Roesukkerindustrien endelig for første Gang stod lige overfor en absolut Bestyttelse, og i det hele en større Bestyttelse end hidtil, idet det vel er det samme Beløb som før ($\frac{3}{4}$ Dre pr. Bund), men forholdsvis større, fordi vi samtidig staa lige overfor en Nedgang i den almindelige Told. Forudsat, at vi her hjemme producerede alt det Sukker, der kræves til vort eget Forbrug, kunde jeg forstaa, at denne forholdsvis større Bestyttelse kunde kaldes en forøget Bestyttelse, men det er jo saa, at vi kun producere 30—40 Mill. Bund, medens Forbruget er 65 Mill. Bund, og saa længe det stiller sig saaledes, kan det for denne Industri være saa temmelig ligegyldigt, enten vi bruge 65 eller 190 Mill. Bund. Den Ubetydelighed, som Forøgelsen af det danske Forbrug repræsenterer paa Verdensmarkedet, kunne vi med Rette se helt bort fra. Jeg kan ganske vist se, at der tidligere har været en Motivering af den eksisterende lille Bestyttelse af $\frac{3}{4}$ Dre, en Motivering, som det ærede Medlem har truffet frem, men det er mig aldeles ligegyldigt, hvad man i den Tid har motiveret den Bestyttelse med. I det hele taget lide vi under Doktriner, og vi have blandt andet lidt noget under den Doktrin, at al Bestyttelse til enhver Tid skulde være forstædtelig. Man er vel den Gang kommet paa det rene med, at her var noget, som det var ønskeligt at faa beskyttet, og det har da overfor Frihandelsdoktriner skullet motiveres paa en eller anden Maade; maaske har det ogsaa været af Hensyn til vore Kolonibesiddelser, at man gav den anførte Motivering for at faa den lille Bestyttelse. Men det er aldeles ligegyldigt for den Bestyttelse, vi nu have af $\frac{3}{4}$ Dre pr. Bd., hvordan den i sin Tid har været motiveret. Spørgsmaalet nu er, om den i Dødblikket er vel motiveret gennem de Forhold, der nu ere forhaanden, og det er det, den efter min Mening er; den er kun ringe. I Princippet er jeg i øvrigt